

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: C.Guzun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Negru, E.Palanciuc, G.Dașchevici)

ÎNCHEIERE

28 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Ion Malanciuc
Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului depus de Cebotari Ruslan, reprezentat de avocatul Cebotari Adrian,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cebotari Ruslan împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la anularea actului administrativ și obligarea de a emite acte administrative,

împotriva deciziei din 12 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 31 decembrie 2021, Cebotari Ruslan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității privind anularea actului administrativ și obligarea de a emite acte administrative (f.d.2-10).

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, începând cu anul 2001 reclamantul a fost angajat în organele afacerilor interne a Republicii Moldova. La 25 mai 2017 a intrat în vigoare Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Potrivit art. 38 alin. (4) din Legea nominalizată, angajații care au acumulat vechimea în muncă care acordă dreptul de a stabili pensia, urmează să încheie contracte individuale de muncă pe un an calendaristic până la atingerea vârstei fixate în art. 19.

Comisarul-șef Cebotari Ruslan ocupa funcția de șef al Secției nr. 2 investigații infracțiuni droguri opiacee, a produselor medicale cu efect psihotrop și precursori a Direcției investigații infracțiuni legate de droguri a Inspectoratului Național de Investigații a IGP al MAI.

La 06 decembrie 2021 reclamantul a depus o cerere cu nr. 17124 prin care a solicitat prelungirea raportului de muncă în condițiile legislației muncii. Prin Ordinul nr. 611 ef. din 27 decembrie 2021 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cebotari Ruslan Constantin”, raportul de serviciu al reclamantului a fost încetat.

În motivarea actului administrativ nominalizat, IGP al MAI a menționat că lipsește consimțământul angajatorului de prelungire a contractului individual de

muncă, ceea ce într-un final a servit ca temei de întrerupere a raporturilor de muncă.

În raport cu angajatorul, la 29 decembrie 2021 reclamantul a respectat procedura prealabilă, prin care a solicitat: suspendarea actului administrativ contestat, anularea pct. 1 al Ordinului IGP nr. 611 ef. din 27 decembrie 2021 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cebotari Ruslan”, în partea ce ține de încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cebotari Ruslan, emiterea actului administrativ de repunere în funcția anterior deținută și în toate drepturile ce derivă din fișa de post (salariu pentru absența de la serviciu, prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei), care însă s-a dovedit a fi lipsită de șanse reale de succes și inefficientă, fiind respinsă.

Astfel, refuzul IGP al MAI de a prelungi contractul individual de muncă cu reclamantul, în forma unui veritabil refuz de angajare, este unul vădit ilegal, tendențios și discriminatoriu.

A menționat că potrivit evaluării performanțelor profesionale realizate în perioada 2017-2019 în condițiile Ordinului IGP nr. 558 din 26 decembrie 2021, se atestă următoarele rezultate ale reclamantului - 4,0. Pentru perioada activității în cadrul organelor afacerilor interne reclamantul nu a fost sancționat disciplinar. I-au a fost acordate distincții de stat și medalii pentru serviciu impecabil, fără ca să existe careva carențe sau deficiențe în activitatea profesională a acestuia. Mai mult, pregătirea fizică și profesională a reclamantului este ireproșabilă, acesta începându-și activitatea în unitățile de militare/de poliție cu destinație specială, optând mereu pentru formarea continuă.

A susținut că la 28 decembrie 2020 doar Cebotari Ruslan Constantin a fost exclus din funcțiile de conducere din cadrul IGP al MAI, cu ceilalți angajați contractele individuale de muncă au fost prelungite. La emiterea ordinului nr. 611 ef. din 27 decembrie 2021 Cebotari Ruslan nu avea stabilită pensia pe linia MAI.

A invocat că în partea descriptivă a ordinului contestat, IGP al MAI nu indică niciun motiv plauzibil pentru întreruperea raporturilor de serviciu. Mai mult ca atât, din cei 600 angajați cu care au fost prelungite raporturile de muncă pentru anul 2022, care inter alia ar cădea sub incidența art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288/2016, în cadrul Inspectoratului Național de Investigații au fost prelungite raporturile de muncă cu peste 20 de persoane care au acumulat punctaj mult mai mic la evaluările profesionale.

Argumentele autorității publice pîrte precum că, „s-a stabilit lipsa viciilor care duc la nulitatea ordinului contestat, acesta fiind unul legal”, sunt lipsite de consistență.

Prin emiterea actului administrativ individual defavorabil -ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 611 ef. din 27 decembrie 2021, prin care s-a dispus încetarea raportului de serviciu, drepturile reclamantului au fost încălcate de către autoritatea pârâtă prin nerespectarea dreptului reclamantului de a fi menținut în funcție în condițiile art. 19, care era obligată, potrivit legii, să constate în modul prevăzut de lege pretinsa incapacitate de a exercita funcția publică cu statut special, în conformitate cu decizia Comisiei medicale a Ministerului Afacerilor Interne, sau calificarea profesională insuficientă - se consideră că autoritatea publică pîrîtă a depășit limitele dreptului său discreționar (art.16, 137 alin. 2) 225 alin.2) CA) și a încălcat dreptul reclamantului de a fi menținut în funcție printr-un tratament egal în condiții similare.

A relatat că fiind ilegal încetat raportul de serviciu al reclamantului, acesta urmează a fi restabilit în drepturile, pe care le avea în momentul încetării ilegale a raportului de serviciu al acestuia cu IGP, adică - 30 decembrie 2021. Mai mult ca atât, pe lângă faptul că încetarea raportului de muncă cu reclamantul este ilegală și încalcă drepturile individuale ale reclamantului, ea nu este nici în interesul comunității, or, încetarea raportului de muncă cu un colaborator calificat, cu o vechime de 20 de ani, în situația în care există alte funcții vacante de nivelul A02 și fără ca această persoană să fie sancționată disciplinar sau să existe alte impedimente, contravine principiilor profesionalismului, integrității profesionale și loialității, stabilității în funcția publică, colaborării și cooperării, imparțialității și nediscriminării, transparenței, obiectivității, eficienței și responsabilității (art.5 Legea 288/2016, principiile profesionale ale funcționarului public cu statut special).

Prin avizul din 16 ianuarie 2020 terțul în persoana Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, a conchis: „având în vedere cele menționate, Consiliul concluzionează că în lipsa unei justificări obiective și rezonabile, situația creată de legiuitor la art. 38 alin.(1) lit. c) și art. 38 alin. (4) din Legea privind funcționarul public cu statut special nr. 288/2016 constituie discriminare directă în câmpul muncii a funcționarilor publici cu statut special care au acumulat vechimea în muncă ce permite dreptul la pensie”.

A menționat că actul administrativ individual defavorabil - ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 567 ef. din 28 decembrie 2020, a fost emis cu încălcarea legii, acesta fiind pasibil de anulat. Având în vedere că, ilegalitatea respectivului ordin este vădită, pârâtul urmează a fi obligat să-l restabilească pe reclamant în funcția deținută pînă la încetarea raportului de serviciu, inclusiv în toate drepturile ce derivă din această funcție (salariu pentru absența forțată, prejudiciul moral, etc).

Reclamantul a invocat că la emiterea ordinului contestat, pârâtul a exercitat arbitrar și tendențios dreptul său discreționar, depășindu-i limitele și a ignorat cu desăvârșire toate faptele relevante, în special: faptul depunerii raportului de prelungire a contractului individual de muncă și calificarea, experiența, vechimea și pregătirea profesională a salariatului.

Astfel, după cum denotă înscrisurile administrate la dosarul cauzei, reclamantul a depus un raport de prelungire a contractului individual de muncă, fapt confirmat prin recunoașterea faptului de către partea adversă. Mai mult, în speță IGP al MAI în mod arbitrar și tendențios a făcut uz de putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității. Aceeași concluzie este valabilă și pentru puterea discreționară nelimitată a instanțelor judecătorești.

Așadar, folosirea dispozițiilor de blanchetă „cerințe și condiții speciale pentru exercitarea anumitor activități”, la refuzul prelungirii raporturilor de muncă, eludează aplicarea unor autorități cum ar fi comisia medico-militară investită cu dreptul de a constata necorespunderea salariatului, precum și textele de lege speciale și anume: art. 38 alin. (1) lit. e) încetarea raporturilor de muncă din motive de sănătate. În cazul stabilirii incapacității sale de a exercita funcția publică cu statut special în conformitate cu decizia Comisiei medicale a Ministerului Afacerilor Interne, art. 38 alin. (1) lit. g) în cazul obținerii calificativului „nesatisfăcător” ca urmare a evaluării performanțelor sale profesionale.

De asemenea, terțul analizând situația descrisă a conchis că, concedierea de către angajator pe motivul împlinirii unei anumite vechimi în muncă ar fi contrară Cartei sociale europene, având în vedere că o astfel de concediere nu ar fi bazată realmente pe niciunul din cele două motive valabile (par. 88-100). Acest raționament este aplicabil, cu valoare de principiu, și în circumstanțele speței, or încetarea raportului de serviciu pe motivul acumulării unei anumite vechimi în muncă, de altfel ca și în cazul acumulării unei anumite vechimi, nu se bazează în mod obiectiv pe nici unul din cele două motive enunțate.

A solicitat reclamantul anularea ca fiind ilegal a pct. 1 din Ordinul IGP nr. 611 ef. din 27 decembrie 2021 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cebotari Ruslan”, în partea ce ține de încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cebotari Ruslan, șef al Secției nr. 2 investigații infracțiuni droguri opiacee, a produselor medicale cu efect psihotrop și precursori a Direcției investigații infracțiuni legate de droguri a Inspectoratului National de Investigații a Inspectoratului General al Poliției; obligarea Inspectoratului General al Poliției de a emite actul administrativ favorabil de restabilire imediată conform art. 256 alin. 2) CPC a comisarului - șef Cebotari Ruslan în funcția de șef al Secției nr. 2 investigații infracțiuni droguri opiacee, a produselor medicale cu efect psihotrop și precursori a Direcției investigații infracțiuni legate de droguri a Inspectoratului National de Investigații a Inspectoratului General al Poliției și în toate drepturile ce derivă din fișa de post conform art. 90 din Codul muncii; obligarea Inspectoratului General al Poliției de a emite actul administrativ favorabil de achitare în beneficiul lui Cebotari Ruslan a salariului pentru întreaga absență forțată de la serviciu începând cu 30 decembrie 2021 până la data repunerii efective în funcție, inclusiv adaosurile salariate prevăzute de lege; obligarea Inspectoratului General al Poliției de a emite actul administrativ favorabil de achitare în beneficiul lui Cebotari Ruslan a compensației de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin concedierea ilegală.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 octombrie 2022, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Ruslan Cebotari (f.d.63, 69-76).

La 24 octombrie 2022, avocatul Cebotari Adrian în interesele lui Cebotari Ruslan a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 octombrie 2022, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d.68, 81-87).

Prin decizia din 12 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de avocatul Cebotari Adrian în interesele lui Cebotari Ruslan și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 octombrie 2022.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că apelantul/reclamant Ruslan Cebotari a înaintat o acțiune în contestare, prin care acesta își exprimă dezacordul cu actul administrativ individual defavorabil, prin care s-a dispus, în temeiul art.38 alin.(1) lit.c) și d), alin. (3) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, încetarea raporturile de serviciu cu reclamantul în temeiul expirării perioadei determinate a raportului de serviciu.

La caz, instanța de apel a invocat prevederile Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, care stabilește cadrul juridic al raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne, din

cadrul autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia, în care sînt prevăzute posturi pentru această categorie de personal, de asemenea drepturile, obligațiile, restrîngerile, interdicțiile și incompatibilitățile specifice, reglementările privind disciplina muncii, privind protecția sa juridică și socială.

Conform art. 15 alin. (10) al Legii enunțate, angajarea în funcția publică cu statut special se efectuează prin ordin de numire în funcție, emis de angajator sau de persoana împuternicită de către acesta.

Potrivit art. 38 alin. (1) lit. c) și d), alin. (3) și (4) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016 (în vigoare la data emiterii actului contestat), raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații: c) după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepțiile stabilite de prezenta lege; d) după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu sau în cazul reîncadrării unui alt funcționar public cu statut special în locul său înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea sa din funcție. Încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.b)–e), m)–s), v) și w) are loc în circumstanțe ce nu depind de voința părților. (4) În cazul acumulării premiselor ce determină aplicarea prevederilor alin.(1) lit.c), raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate fi prelungit prin acordul comun al părților pe o perioadă determinată. În cazul stabilirii pensiei funcționarului de către Ministerul Afacerilor Interne, raportul de serviciu al acestuia poate fi prelungit pe o perioadă determinată ce nu va depăși 5 ani, calculați cumulativ din data reîncadrării ulterioare stabilirii pensiei.

Totodată, potrivit art. 82 lit. f) din Codul Muncii, contractul individual de muncă încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de: f) expirare a termenului contractului individual de muncă pe durată determinată – de la data prevăzută în contract, cu excepția cazului cînd raporturile de muncă continuă de fapt și nici una dintre părți nu a cerut încetarea lor, precum și a cazului prevăzut la art.83 alin.(3).

Reieșind din prevederile legale menționate supra, instanța de apel a reținut că, perioada determinată a raportului de serviciu al reclamantului/apelant Ruslan Cebotari, în calitate de angajat, și Inspectoratul General al Poliției, în calitate de angajator, a expirat la data de 29.12.2021, conform Ordinului nr. 538 ef din 15.12.2020. Prin urmare, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.611 ef. 27.12.2021, prin care șefului Secției nr. 2 Investigații infracțiuni droguri opiacee, a produselor medicale cu efect psihotrop și precursori a Direcției investigații infracțiuni legate de droguri a Inspectoratului Național de Investigații al Ministerului Afacerilor Interne Cebotari Ruslan i-a fost încetat raportul de serviciu, a fost emis în cadrul unui scop licit și în exercitarea cu bună-credință a dreptului disreționar al autorității publice corespunzătoare, în contextul în care lipsește acordul autorității la prelungirea raporturilor de serviciu cu reclamantul- condiție imperativă a prelungirii raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special prin prisma Legii nr. 288/2016.

Instanța de apel a reținut că încetarea raportului de serviciu a apelantului este prevăzută cu claritate de lege.

Referitor la argumentul invocat de apelant precum că actul contestat, nu este motivat, instanța de apel a invocat prevederile art. 31 Cod administrativ, care

explică că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Astfel, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.611 ef. din 27.12.2021 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cebotari Ruslan Constantin”, este motivat în conformitate cu norma legală expusă supra, or acesta conține descrierea faptelor, normele legale în baza cărora s-a emis actul și motivul de respingere a cererii angajatului.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul precum că prin emiterea ordinului de încetare a raporturilor de muncă, reclamantului i s-a încălcat dreptul la muncă și că ordinul a fost emis arbitrar și prematur, or dreptul la muncă nu este absolut, iar ordinul a fost emis în cadrul unui scop licit și în exercitarea cu bună-credință a dreptului discreționar al autorității publice, în situația în care lipsește acordul autorității la prelungirea raporturilor de serviciu cu angajatul, iar acordul este o condiție imperativă a prelungirii raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special, prin prisma Legii speciale aplicabile speței, nr.288 din 16.12.2016.

La 26 iulie 2023, Cebotari Ruslan, reprezentat de avocatul Cebotari Adrian, a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei din 12 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, ulterior, la 10 octombrie 2023, a declarat recurs motivat, solicitând casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat că, instanțele ierarhic inferioare eronat au concluzionat despre netemeinicia acțiunii, reținând în special că constatările și concluziile date potrivit hotărârii și deciziei sunt rezultatul examinării superficiale a litigiului dedus judecății și interpretării eronate a probatoriului administrat, și interpretării în mod eronat a prevederilor legii materiale aplicabile, ceea ce atestă admisibilitatea recursului, întru verificarea legalității actelor judecătorești recurate și adoptarea unei noi hotărâri.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 iulie 2023. Cebotari Ruslan, reprezentat de avocatul Cebotari Adrian a fost notificat la 12 iulie 2023 (f.d.151), prin urmare recursul nemotivat depus la 26 iulie 2023 este în termen.

Decizia motivată a instanței de apel din 12 iulie 2023 a fost notificată participanților la proces la 25 septembrie 2023 (f.d.155).

Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Cebotari Ruslan, reprezentat de avocatul Cebotari Adrian s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul motivat la 10 octombrie 2023, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 31 octombrie 2023 Inspectoratul General al Poliției a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Cebotari Ruslan, reprezentat de avocatul Cebotari Adrian.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Cebotari Ruslan, reprezentat de avocatul Cebotari Adrian, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia ”Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023), recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul

administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023). În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Cebotari Ruslan, reprezentat de avocatul Cebotari Adrian.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Cebotari Ruslan, reprezentat de avocatul Cebotari Adrian se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă